

БУШУЄ ЖИТТЯ, НАЧЕ МОРЕ

Бушует житейское море

1. Бу_ шу_ є жит_ тя, на_ че мо_ ре, страш_ но_ ю зло_ бо_ ю ки_
2. Бу_ шу_ є жит_ тя, на_ че мо_ ре, пі_ тьма не_ про_ гляд_ на нав_ к
3. Бу_ шу_ є жит_ тя, на_ че мо_ ре... Та світ_ ло го_ рить_ к_ к_ з ма_ я_

пить, нав ко_ ло лиш сльо_ зи і го_ ре, ду_ ша зне_ ма_ га_ є, бо_
круг, не ба чим ні в чо_ му о_ по_ ри, не зна_ ем, хто во_ рог, хто
ка. Наш чо вен кризь бу_ рі і штор_ ми про_ во_ дить Гос_ под_ ня ру_

Приспів

лить. Ми бо ре_ мось, си_ ли втра_ ча_ ем, та ві_ рим: по_ мо_ же нам
друг. _ка.

Бог. Нас пристань спо_ кій_ на че_ ка_ є, та пристань_ к_ к_ к_ к_ не_ бес_ ний чер_ тог.